

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17680/2022
25.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Нововић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Златан Куртовић адвокат из ... и Опште болнице Нови Пазар, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1021/22 од 21.06.2022. године, на седници одржаној 25.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1021/22 од 21.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1021/22 од 21.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 827/17 од 05.01.2022. године, ставом првим изреке, тужени су солидарно обавезани да накнаде тужиљи нематеријалну штету у износима од 1.800.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, 700.000,00 динара за физичке болове и 600.000,00 динара за страх. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље за накнаду нематеријалне штете за страх у износу преко досуђеног ставом првим изреке до траженог од 700.000,00 динара. Ставом трећим изреке, солидарно су обавезани тужени да накнаде тужиљи материјалну штету у износима од 720.000,00 динара на име изгубљене зараде за период од 24.12.2018. до 05.01.2022. године са законском затезном каматом од 05.01.2022. године до исплате и 20.000,00 динара месечно на име новчане ренте почев од 05.01.2022. године, до петог у месецу за претходни месец па док за то постоје законски услови. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев за законску затезну камату на досуђену накнаду материјалне штете за период од 24.12.2018. до 05.01.2022. године. Ставом петим изреке солидарно су обавезани тужени да накнаде тужиљи трошкове парничног поступка од 361.590,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1021/22 од 21.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке, у погледу досуђене накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, у погледу накнаде штете за душевне

болове због умањења животне активности и ставовима трећем и петом изреке, и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба тужене Опште болнице Нови Пазар изјављена против одлука садржаних у ставовима другом и четвртном изреке првостепене пресуде.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23). О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Правноснажном пресудом донетом у овом предмету делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезани да накнаде нематеријалну штету за претрпљене физичке болове и страх које је тужиља претрпела у периоду од ...2010. до ...2010. године. Наиме, тужени лекар ББ извео је тужиљин порођај царским резом ...2010. године у туженој Општој болници у Новом Пазару у којој је запослен. Након тога су код тужиље наступиле компликације јер се развила инфекција због које је два дана по отпусту, поново примљена у болницу ...2010. године. Како јој се стање погоршало до животну угрожавајућег, била је хитно транспортована у Клинички центар у Крагујевцу, где је поново оперисана. И поред вишемесечног лечења и опоравка код тужиље су остале здравствене последице које захтевају помоћ лекара различитих специјалности (психијатра, интернисте, неуролога, пулмолога, офталмолога). Тужени лекар је, с обзиром да је учинио више пропуста при пружању лекарске помоћи тужиљи јер није применио одговарајуће хигијенске мере и очигледно несавесно поступао, оглашен кривим за кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 1. у вези са чланом 251. став 1. КЗ и изречена му условна осуда и мера безбедности забране вршења позива гинеколога-акушера у трајању од три године, правоснажном пресудом Основног суда у Новом Пазару К 586/14 од 27.11.2018. године (потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж 1-95%19 од 08.02.2019. године).

Образложење побијане пресуде за одлуку о усвајању тужбеног захтева у односу на туженог лекара, који је због својих пропуста правоснажно оглашен кривим у кривичном поступку, не одступа од правног става који је ревизијски суд изразио у више својих одлука о томе да се одговорност због лекарске грешке заснива на кривици. Одговорност лекара-штетника почива како на одредбама чл. 154. став 1. и 158. Закона о облигационим односима, према којима за штету одговора и дужан је накнадити је онај ко је другом проузрокује, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице, при чему кривица постоји када је штетник проузроковао штету намерно или непажњом, тако и на тада важећим одредбама чл. 40. став 1. и 197. став 4. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр. 107/05, 72/09 – др. закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13 – др. закон, 93/14, 96/15, 106/15, 113/17 - др. закон), према којима пацијент који због стручне грешке здравственог радника, односно здравственог сарадника, у остваривању здравствене заштите претрпи штету на свом телу или се

стручном грешком проузрокује погоршање његовог здравственог стања, има право на накнаду штете према општим правилима о одговорности за штету, при чему се под стручном грешком, у смислу тог закона, подразумева несавесно лечење, односно занемаривање професионалних дужности у пружању здравствене заштите, односно непридржавање или непознавање утврђених правила и професионалних вештина у пружању здравствене заштите, које доводе до нарушавања, погоршања, повреде, губитка или оштећења здравља или делова тела пацијента.

Пресуде овог суда на које се ревидент позива (Рев 2847/2006, Рев 243/2016 и Рев 2247/2019) нису примењиве на конкретан случај, јер је у њима разматрана самостална одговорност тужених здравствених установа за радње њихових запослених штетника, који у тим поступцима нису били тужени. За разлику од тога, у овом поступку су тужени и здравствена установа, чија је одговорност неоспорна и правноснажно утврђена, и у њој запослени штетник – тужени лекар, чија се одговорност цени засебно и није искључена постојањем одговорности здравствене установе. При том, одговорност туженог лекара је утврђена не само правноснажном кривичном пресудом, већ и вештачењем у овом поступку, на основу налаза и мишљења седмочланог Одбора за судскомедицинска и судскопсихијатријска вештачења Факултета медицинских наука у Крагујевцу. Тужени лекар је пренебрегао правила која чине медицински стандард (добра лекарска пракса), која одређују сами припадници лекарског занимања својим професионалним радом, и није поступао са брижљивошћу коју налажу правила струке, па у таквој ситуацији, поред одговорности болнице, постоји и одговорност лекара која се заснива на кривици, због чега нису основани наводи ревидента о постојању супротне судске праксе.

Наводи о превисоком одмерењу накнаде нематеријалне штете, не представљају разлог из члана 404. ЗПП који би оправдавао закључак о дозвољености посебне ревизије, јер се накнада штете одмерава зависно од околности сваког конкретног случаја, врсте и бројности проузрокованих здравствених проблема, насталих последица и тежине и трајања физичких и душевних болова и страха.

Пошто уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке које би, због другачијег одлучивања, оправдавале потребу уједначавања судске праксе, нити у овом случају, по оцени Врховног суда, има правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ни потребе за новим тумачењем права, што су разлози који би оправдавали изузетно одлучивање по изјављеној ревизији, одлучено је као у првом ставу изреке на основу члана 404. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП пошто је изјављена против пресуде против које по закону на може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Сагласно одредбама члана 401. ст. 1. и 3. ЗПП ревизију странке могу изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену, с тим што ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору је поднета 16.10.2017. године ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.300.000,00 динара и очигледно не

прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, због чега ревизија није дозвољена.

С обзиром на изложено, одлучено је као у другом ставу изреке на основу члана 413. ЗПП тако што је ревизија одбачена као недозвољена.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**